

Ο Τίμιος Πρόδρομος κι εμείς

/ [Πεμπτούσία](#)

image not found or type unknown

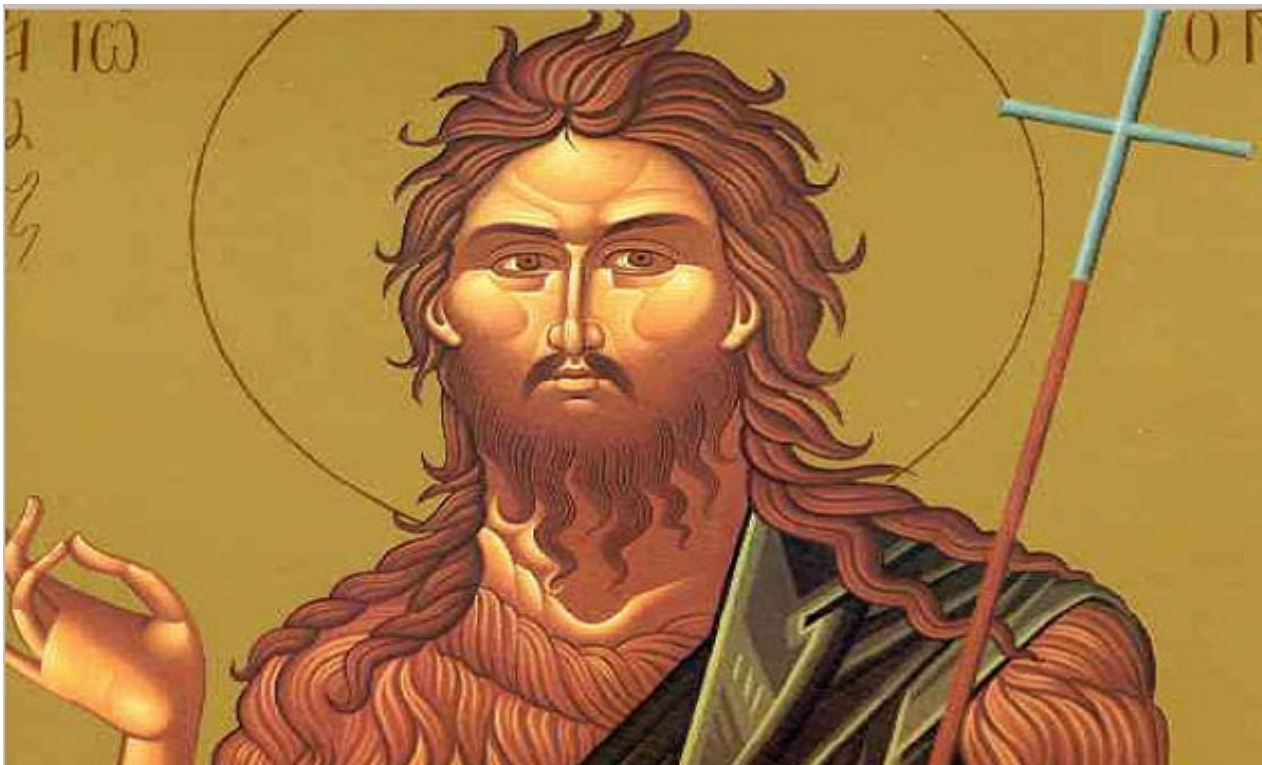
Αύριο η Εκκλησία μας τιμά και εορτάζει το γεγονός της αποτομής της τιμίας κεφαλής του Αγ. Ιωάννη του Προδρόμου.

Ένα γεγονός θλιβερό η εκκλησία το κάνει «σταθμό» στον εορτολογικό της κύκλο και μάλιστα τελεί ανήμερα την Ευχαριστία για να δείξει τη χαρά της.

Γεγονός που είναι «σημείο» για τον κάθε πιστό που θέλει να ζήσει αυθεντικά το Χριστό σε κάθε εποχή.

Πολλά γράφονται και έχουν ειπωθεί για τον Πρόδρομο και την αυριανή εορτή.

Ας προσθέσουμε και τη δική μας οπτική.

Ο Πρόδρομος ήταν προφήτης. Προφήτης με την έννοια ότι έκανε φανερό με δυναμικό τρόπο τον Χριστό και το θέλημά του στο «τώρα» στο «σήμερα», όχι στο αναμενόμενο μέλλον .

Για την εποχή του η παρουσία του ήταν σκάνδαλο. Μαρτυρίες γι' Αυτόν και την προσωπικότητά του έχουμε σχετικά λίγες στην Καινή Διαθήκη, αλλά αρκετές για να σκιαγραφήσουν τη μορφή και το έργο Του.

Αναχωρητής, ασκητής, μάρτυρας της Αληθείας -δηλαδή του Χριστού- επαναστατικός χωρίς να είναι επαναστάτης. Κήρυξε επανάσταση πνευματική, εσωτερική, η οποία όταν επέλθει έχει και γνωρίσματα εξωτερικά. Αλλαγές που φαίνονται, που ενοχλούν τους πολλούς, που δίνουν άλλη προοπτική στην καθημερινότητα του ανθρώπου...

Αποκορύφωμα της επί γης δράσης Του είναι η αποτομή της τιμίας κεφαλής Του.

Η Εκκλησία με έναν ιδιαίτερο τρόπο, μας δείχνει το δρόμο, το δρόμο που οφείλει και αναμένει κάθε άνθρωπο που έχει πάρει στα σοβαρά το ευαγγέλιο και θέλει γνήσια και ειλικρινά να ακολουθήσει το Χριστό: Το μαρτύριο. Δεν το προβάλλει ως αναγκαστικό κακό στην ανθρώπινη πορεία της ζωής, αλλά ως την κατ' εξοχήν πράξη που δείχνει ξεκάθαρα την αγάπη και μαρτυρία για το Χριστό ,αλλά και θυσία για τον άνθρωπο.

Μια που το μαρτύριο βγάζει ρίζες και έχει καρπούς ...

Αλλά ας στρέψουμε το βλέμμα μας στο τώρα. Η μαρτυρία και το μαρτύριο, καθώς και η ορθή τιμή προς το πρόσωπο και μαρτύριο του Πρόδρομου θα πρέπει να νοηματοδοτούν το σήμερα του καθενός μας.

Θα μείνουμε σε »ευσεβείς σκέψεις» και »πνευματική κατάθεση απόψεων», αν δε γίνει κτήμα του καθενός μας ο τρόπος ζωής του Προδρόμου.

Αναρωτιέται λοιπόν κανείς, και λέει:Πού είναι το προφητικό κήρυγμα στις μέρες μας;

Κήρυγμα εννοώ τη ζωντανή σχέση με τον ζώντα και αληθινό Θεό και συνεπώς την »κατάθεση ζωής» που προκύπτει »φυσικώ τω τρόπω» στην καθημερινότητά μας...

Πολύ μακριά απ' την οδό που υποδεικνύει ο Πρόδρομος, πορευόμαστε οι σύγχρονοι πιστοί.

Μένουμε προσκολλημένοι πολλές φορές στο κέλυφος του ζητήματος, χωρίς να θέλουμε να γνωρίσουμε και να ζήσουμε την ουσία της πίστης.

Προτιμούμε την ψυχολογική »ανάπαυση» και »γαλήνη» που προσφέρει η πεπατημένη οδός, παρά τη ζωντάνια της προσωπικής σχέσης με τον Ιησού.

Επιμένουμε πεισματικά στο να αναγνωρίσουμε και να ακολουθήσουμε την αλήθεια του Θεού, αλλά με ευκολία ακολουθούμε »εντάλματα ανθρώπων».

Ισχύει και για τη δική μας γενιά, τη γενιά των χριστιανών, τα λόγια του Προφήτη Ησαΐα: »Αυτός ο λαός με προσεγγίζει με τα λόγια, και με τα χείλη με τιμά, η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά μου. Δεν ωφελεί που με λατρεύουν αφού διδάσκουν εντολές που επινόησαν οι άνθρωποι» (Ματθ. 15. 8-9).

Ας δούμε την αυριανή εορτή ως πρόσκληση για να επαναπροσδιορίσουμε τη σχέση μας με το Χριστό, την Εκκλησία Του, την αλήθεια Του.

Δρόμος επίπονος, δρόμος όμως που οδηγεί προς το λόγο του Θεού ο οποίος »είναι

πνεύμα και είναι ζωή» (Ιωάν. 6.63).